

מסורת אבות

כי תצא

לע"נ הצדיק מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורג'ה זיע"א, הצדיק הרב יוסף שלום בן חיה משה זיע"א
הצדיק הרב אלעזר בן שמחה זיע"א הצדיק הרב יצחק כדורי בן תופחה זיע"א, הרב אהרון יהודה ליב שטיינמן זצוק"ל
הצדיק הרב מרדכי צמח בן מזל זיע"א הצדיק הרב יעקב בן מרגלית זיע"א, הרב יוסף פלבי זיע"א

שמירת קדושת המחשבה

בפרשתנו מצוה התורה: 'ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו'. ויש בזה רמז נפלא על הצורך הגדול לקדש את המחשבה. כי גג רומז למוחו של האדם, שהרי כמו שהגג הוא ראש הבית כך גם מוחו של אדם הוא ראש גופו. ומצוה התורה שיעשה האדם מעקה למוחו, דהיינו שישמור אותנו שמירה מעולה ולא יתן שתחדור אליו מחשבה זרה והרהור עבירה ח"ו וסימנך 'מעקה' ראשי תיבות הרהורי עבירה קשים מעבירה'. והטעם לכך 'כי יפול נופל ממנו' והיינו משום שיש כוחם של מחשבות זרות והרהורים רעים להפיל את האדם מקדושתו ולהורידו לשאול תחתיות רח"ל. לא ניתן לתאר ולשער את גודל הנזק שנגרם לנשמה האלוהית על ידי מחשבות זרות והרהורי עבירה, כפי שאמר פעם הרה"ק ר' נתן מברסלב לאחד מתלמידיו כשהרגיש שמטרידות אותו מחשבות זרות, שגם אם יקשור את פאותיו לתקרה וישים קיסמים עיניו ויתן את ברגליו קרח וישאר כך במשך שמונים שנה, לא יהיה די בכל זה כדי לתקן חשבה זרה אחת. ולכן יש להישמר בדבר זה עד מאוד כי מוחו של האדם הוא בבחינת קודש קודשים וכשהאדם מכניס לתוכו מחשבות זרות והרהורי עבירה הרי הוא ממש כמי שמעמיד צלם בהיכל, ה' יצילנו. וביד האדם להיות 'בעל הבית' על מחשבתו, ולמנוע ממחשבות שאינן רצויות להיכנס למוחו, כפי שמספרים על תלמיד אחד שהיה סובל ממחשבות זרות והרהורי עבירה, ומגודל צערו על כך באתי ליטול עצה מהגיד ממעזריטש זיע"א כיצד להיפטר ממחשבות אלו והרב המגיד הפנה אותו לתלמידו ר' זאב וואלף זיע"א השוכן בעיירה ז'טומיר. בשעת לילה מאוחרת הגיע התלמיד לביתו של ר' זאב וואלף, הוא נקש בדלת פעם ועוד פעם ועוד פעם, אולם איש לא פתח לו את הדלת, אף על פי ששמע מעבר לדלת בירור שבני הבית ערים. רק כעבור זמן ארוך של סבל והמתנה לפתע נפתחה דלת הבית, ובפתח עמד ר' זאב וואלף, אשר כבר הרגיש ברוח קודשו את סיבת בואו של התלמיד לביתו, ואמר לו 'לא פתחתי לפניך את דלתי מיד כשנקשת פעם הראשונה כדי ללמדך שהאי הוא 'על הית' של ביתי, ולמי שאחפוץ אתן להיכנס ולמי שלא אחפוץ אל אתן להיכנס'. כששמע התלמיד את דבריו של ר' זאב וואלף, מיד הין שכוונתו הקדושה לרמוז לו שהאדם הוא 'על הית' על מחשבתו ואם לא היה רוצה לא היה מכניס מחשבות אסורות.

זכורני שפעם לאחר שערכנו הילולה גדולה לכבוד מרן הבין איש חי, חלמתי בלילה שרואה אני את הבן איש חי אותי, ובין היתר גם שאלתי את פי קדשו מה הוא הסוד שיש מצווה המיוחדת שהוא עוטר בה את ראשו? ואז הרב לקחני למרפסת והצביע על ארבעה צינורות של מים שהיו שם, ואמר לי שבדומה לזה הקיום של האדם קשור לארבעה צינורות רוחניים לארבעת העולמות הקדושים אצילות, בריאה, יצירה ועשיה. וכגודל קודשה המחשבה של האדם הוא מושך על עצמו השפעה עליונה מאותם עולמות קדושים ולכן עוטר הוא את ראשו היטב במצנפת ארוכה כדי לשמור על מחשבתו ביותר. והרי זוהי ממש בחינת 'ועשית מעקה לגגך'.
[אימרי נעם]

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

סגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל הדינים
ורצון אחרים שלא ישלטו בו כשאדם קובע בליבו
לאמר ה' הוא האלוקים אמיתי ואין עוד מלבדו שום
כוח בעולם! [נפש החיים]

אימרי זמן

כניסת השבת: 18:13
צאת השבת: 19:23
ר"ת: 20:08

בכל רגע שאדם חושב על
הקדוש ברוך הוא הוא
מביא על ידי זה אור רוחני
עצום על נשמתו. ועיקר
גדול לזכור כל היום וזה
סוד כל העליות שהיא
עלית הנשמה במחשבה.
[הגר"א]

הילולה דצדיקיא

ר' יוסף חיים [הבן איש חי]
זצ"ל - יג' אלול יום ו.
ר' נתנאל אלשיך זצ"ל -
טז' אלול יום ב.
ר' המהר"ל זצ"ל - יח' אלול
יום ד.
ר' עבדאללה סומך זצ"ל -
יח' אלול יום ד.
ר' אהרון אלנקוה זצ"ל - יט'
אלול יום ה'.
ר' יונתן איבישיץ זצ"ל - כא'
אלול יום שבת.

לעילוי נשמת:

אדיבה בת רחל ז"ל
זכיה בת סעידה ז"ל
עזרא בן רחל ז"ל
נחום נג' בן סעידה ז"ל
שרה בת סעידה ע"ה
דוד רימון בן זכיה ז"ל
צלחה בת אסתר ע"ה
יונה בן חממה ז"ל
טל אסתר בת דליה ע"ה
יצחק בן סביחה צביה ז"ל
מלכיה בת סעידה ז"ל
ורדה בת רבקה ז"ל
משה בן גורג'ה ז"ל בכלל כל מתי ישראל.

כי תצא

חצות: 12:37
עלות השחר: 5:01
זריחה: 6:21
שקיעה: 18:53

להצלחת התורם ובני ביתו

”כי נר מצוה ותורה אור”

”גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך”

ביטחון בה'

כתב בחובת הלבבות שחייב אדם לבטוח בה' יתברך, שאם אינו בוטח בה' ובטוח בזולתו, אזי, מסיר ה' יתברך השגחתו מעליו, ומניח אותו ביד מי שבטח עליו, ועליו נאמר "כי שתיים רעות עשה עמי, אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות נשברים אשר לא יכילו המים". וכן נאמר "וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב". ונאמר "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו", ונאמר "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב", כי הבוטח בה' לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם. ואין לאדם לבטוח על חוכמתו וכח גופו והשתדלותו, כי אם כן ייגע לריק ולבהלה ותקצר נפשו מהישג חפצו, וכמו שנאמר, "שבת י ואריה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ, ולא לגיבורים המלחמה" וכו'. ונאמר "כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב". וכן אמרו חז"ל ועל בינתך אל תשען. ואם יבטח ברוב עשרו יוסר ממנו וינתן לזולתו, כמו שנאמר "התעיף עינך בו ואיננו", ונאמר "בחצי ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל". ונאמר "עושר שמור לבעליו לרעתו" ע"ש. וכתב באורחות צדיקים, הבוטח בה' יתן אל לבו לקיים מה שצוהו השי"ת במצות עשה, ולהזהיר מאוד שלא להכשל במצוות לא תעשה, שכשם שהוא בוטח בה' שיעשה לו את חפצו, כן עליו להזהר לשמור לעשות ככל אשר צוהו ה'. וכמו שאמרו רבותינו, עשה רצונו כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונו, בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך. ע"כ. ורבנו עובדיה מברטנורא זצ"ל פירש פזר ממונך בחפצי שמים, כרצונך, כאילו פיזרת אותם בחפצך, שאם עשית כן, ה' יתברך יעשה רצונך כרצונו, כלומר יתן לך טובה כלבבך בעין יפה. [משולחנו של מרן]

”נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי”

שעון מעורר בשבת

מותר לפתוח בליל שבת כפתור של שעון מעורר [לא אלקטרוני], כדי שעל ידי זה יוכל השעון לצלצל בשעה הקבועה לפנות בוקר. וכן מותר ללחוץ על הכפתור כדי שלא יצלצל בזמן שקבע.

מותר לסובב בשבת את מחוגי השעון המעורר [לא אלקטרוני] לשעה הרצויה. וכן אם כיוונו שיצלצל בשעה מסויימת, ורצה בשבת להקדים או לאחר את הצלצול, מותר להסובב את מחוגיו לשעה הרצויה לצלצול.

שעון מעורר [לא אלקטרוני] שהתחיל לצלצל מותר ללחוץ על הכפתור כדי להפסיק את הצלצול. וכן מותר לכסותו בכרית כדי שלא ישמעו את הצלצול.

שעון שאינו פועל, בין אם נעמד מחמת קלקול בין אם נעמד בגלל שלא כיוון אותו מבעוד יום הרי הוא מוקצה ואסור לטלטלו.

נעמד השעון בשבת בעודו ענוד על ידי האדם, אזי אם העונד אותו נמצא במקום שבו השעון עלול להגנב אם ישאירו שם, מותר להעבירו למקום שמור ולהניחו שם.

שעון מעורר שבנוי באופן שכשיש חושך בחדר אין רואים כלל את המספרים והמחוגים, ורק כשיש אור מאירים המספרים והמחוגים, ויש בצד כפתור קטן שמרגיש באור וגורם למספרים והמחוגים להאיר על ידי ריבוי האור שבחדר, מותר בשבת לפתוח את החלונות שבחדר, ואין לחוש לזה משום כתיבה ולא משום חשש אחר. [ילקוט יוסף]

ביטחוני של רבי חיים מוואלז'ין

כשייסד הגאון רבי חיים מוואלז'ין זצ"ל את ישיבת וואלז'ין, נשען בהבטחתו על ה' יתברך, שיוכל לספק כל צרכי הלומדים בישיבה. כמו שכתב באגרת הישיבה: ובחסדי ה' הרועה אותי מועדי עד היום הזה בהרחוהו, בו בטחתי שימציא לי כל הספקת התלמידים ברווח כפי המצטרך. והנה ביום אחד שהיה צריך לכסף להספקת התלמידים, והקופה היתה ריקה, פתאום הופיע קצין יהודי והמציא לו סכום גדול להלוואה, וכעבור שלוש שנים הודיע הקצין שהוא בא לקבל את כספו בחזרה, ובידי רבי חיים לא היה אלא סכום פועט ביותר, והגבאים היו בלחץ ובדאגה, והגאון רבי חיים היה רגוע ושלו, וישב ולמד כהרגלו, בטחוננו בה' שלא יעזוב את חסידיו. והנה שעות לפי בוא הקצין לקבל את כספו, הופיע הפריץ של וואלז'ין, והפקיד בידו מלוא הסכום הדרוש. [משולחנו של מרן]

מעשה שהיה

ביטחון של המהר"ל מפרג בשידוך

מעשה אירע לגאון המהר"ל מפראג בצעירותו, שהשתדך עם הבחורה המשכילה אשת חיים יראת ה' פערל, ביתו של הגביר רבי שמואל ב"ר יעקב, שהיה עשיר מופלג וקרוב למלכות, והגביר הבטיח לשלם במיטבא נדוניה, וכל הוצאות החופה עליו, אך גלגל הוא שחוזר בעולם, והגביר הנזכר ירד מנכסיו והתרושש מאוד, עד שנאלץ להודיע ממרחקים אל החתן, שאין לו אפשרות לצאת ידי חובתו במה שפסק לנדוניה של בתו, ולכן הוא נותן לו רשות לעשות שידוך אחר. ההחתן השיב, שהוא בוטח בה' שבסופו של דבר עד הנישואין הכל יבוא על מקומו בשלום, ורק אם המחותן יעשה שידוך תחלה עם בתו לחתן אחר, ישקול בדעתו מה לעשות, אך לעת עתה הוא מצפה לתשועת ה', ותשועת ה' כהרף עין. הוא המשיך בתלמודו בהתמדה ביתר שאת ויתר עוז. הכלה בראותה את המצב העגום בביתה, עשתה לעצמה חנות קטנה למכור לחם ועוגות כדי להתפרנס ולהחיות את הוריה, ואז היתה שעת חרום ומלחמות בין המדינות. והנה יום אחד הופיע חייל פרש, רוכב ודוהר על סוס, ובהגיעו אל החנות נעץ את הרומח שבידו לתוך ככר לחם אחד ויקחהו, ורצה להמשיך בדרכו. ואז אחזה הכלה ברסן הסוס ובכתה לפני החייל והתחננה לו כי עניה סוערת היא, ועילה לפרנס את הוריה הזקנים. ענה לה החייל, תאמיני לי שזה שלושה ימים לא טעמתי לחם, וכסף מזומן אין בידי, והנה אני רוכב על הסוס, ותחתי כר אחד, קחי את הכר תמורת הככר, והחייל הוציא מתחתיו כר וזרק אותו לחנות. לימים פתחה הכלה בסכין את תפירות הכר, ומצאה שכל שורה ושורה מלאה דינרי זהב. והתעשרו עושר רב, ואז היתה הכלה בת כ"ח שנה, וקראו לה "פערל מרגניתא דלית בת טימ" ויכתוב המחותן וישלח אל הרב החתן, שהגיע עתו עד דודים, והנה כבן ל"ב שנה, שברוך ה' שב המחותן לעושרו. ויסע החתן אליהם, ויערכו את החופה ברוב פאר והדר.

[משולחנו של מרן-השבוע חל יום פטירתו של המהר"ל]

כל הקודם זוכה

מאמר רבותינו ז"ל על פסוק "מעוות לא יכול לתקון וחסרון לא יוכל להימנות" זה שביטל קריאת שמע של ערבית או של חרדית. אע"פ שהוא קרא קריאת שמא, ויש לו שכר כקורא בתורה, אבל הוא קרא לאחר שעבר זמנה, זה נקרא "מעוות". יש מגרעות באותו יום. לכל יום יש צורה ולבוש שנאמר "ימים יוצרו ולא אחד בהם" אין אפילו יום אחד שהוא ח"ו מיותר. כל יום שהקב"ה נותן לך לחיות יש לו תפקיד, ולכן אל תאמר מחר אני אהיה בסדר, היום של מחר יש לו את התקציב שלו ויש לו תפקיד משלו, היום אתה צריך לתקן את היום, זו העבודה שלך. "וחסרון לא יוכל להמנות" אומרת הגמרא זה שנימנו חביריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם. כגון שהחליטו לבנות בית כנסת, וביקשו שכל אחד יתן בעין יפה, זה נתן אלף דולר, וזה נתן אלפיים, כל אחד נתן כפי יכולתו, אבל יש אחד שלא רוצה לתת, אחרי מאה ועשרים שנה, כל אלה שנתנו מכספם לבניית בית הכנסת, הקב"ה יקרא להם בשמותיהם, אבל אלה שנעדרו הקב"ה לא יקרא את שם. וכשהם ישאלו למה ניגרע? יאמרו להם "כאשר אנחנו נמנינו לעשות את המצוה הזאת, אתם לא הצטרפתם אלינו. לכן אי אפשר להזכיר את שמכם". מי שלא מזכירים את שמו למטה לא מזכירים את שמו למעלה. לכן תמיד כשעושים איזה דבר של מצוה - מיד לקפוץ על המציאה. וכל הקודם זוכה, כשמשא צעק לאחר חטא העגל "מי לה' אלוי" מיד "ויאספו אליו כל בני לוי". ועד היום שבט לוי הוא ראשון, כהן קוראים אותו ראשון לעלות לתורה ואחריו לוי. תמיד כדאי להיות במצוות מספר אחד - תמיד לקפוץ ראשון על המציאה. אדם צריך להיות זריז, אם הוא חושב לתת - יתן מיד. ולא ידחה את זה כלל. אם הוא ידחה זה, היצר הרע ישכנע אותו אחר כך שלא לתת, וא"כ הוא מפסיד. הנשמה שלו לוקה בחסר והוא לא יודע מזה. "וחסרון לא יוכל להמנות" הנשיאים רצו אחר להביא בעין יפה לנדבת המשכן. אבל לא קיבלו מהם, והאמת היא שכבר אי אפשר היה לקבל מהם. שמעכשיו זה כבר בלאו דאורייתא. כמ"ש "איש ואישה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש", לכן אסור לאדם לפספס מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה, אותו בצק שאתה מכין לצורך מצה של פסח, אתה צריך להזדרז לטבל בו, כיוון שאם תתעכב והבצק יתפח - כבר לא תהיה לו תקנה. אלא תצטרך לזרוק אותו לכלבים, לכן מצוה הבאה לידיך אל תחכה עד שהיא תהיה חמץ. אלא כל עוד שהיא לא החמיצה, שעיין לא תפחה, היא עוד לא קיבלה מעמד כלשהו - מיד תתעסק בה.

[בצור ירום]

חודש אלול

כל איש הירא את דבר ה' לבו יחיל בקרבו מפחד ה' מהדר גאון ויתן אל ללבו כי הימים האלה של חודש אלול קודם ראש השנה יום הדין הגדול והנורא, שבהם נותנים לאיש זמן שלושים יום לעשות תשובה ולשוב מדרכיו הרעים. ובכן בעיניו יראה ולבבו יבין ושב ורפא לו ויפשפש במעשיו הרעים ותרדנה דמעותיו על אשר הכעיס את האדון ה' צבאות, ויתפוס בדרכי התשובה המבוארים בכל ספרי הרפואה רפואות נפשו העלובה פן ינחם על הרעה וירצה עבד אל אדוניו אולי ישא פניו ביום האדיר והנורא בבא לפניו למשפט ואם לא עכשיו אימתי כי נפש הוא חובל.

[חמדת ימים]

ודרך זזיים תוכוזות מוסר" (משלי ו, כג)

ממי פוחדים באמת?!

מספרים על אחד מנקיי הדעת שבירושלים, ה"ה הרה"צ רבי יצחק דוד גוטפארב זצ"ל, שהופיע באחד מימי אלול בחדר ההמתנה של בית דין צדק של העדה החרדית, וישב והמתין שם כשעה שעתיים. שאלוהו הנוכחים: "מה מעשיך כאן? האם אתה צריך למסור עדות כלשהי, או שיש לך דין תורה?". אמר להם: "באתי להתבונן איך נראה אדם לפני שדנים אותו. הנה עומדים כאן ממתנים רבים, האחד מעשן בעצבות, השני מסתובב מקיר לקיר ומשנן לעצמו שוב ושוב את הטענות שהוא עתיד לטעון בדין תורה, השלישי מורט שערות זקנו מרוב מתח והרביעי אומר תהילים בדמעות של ממש. ובמה מדובר כאן בסך הכול? הרי לא דנים כאן דיני נפשות וגם לא פוסקים ליתן מלקות, אלא מדובר בסך הכול בכמה אלפי דולר לכאן ולכאן, ובכל זאת אנשים יוצאים לגמרי משלוותם! לעומת זאת, מגיע אני כעת מהרחוב, ביום מימי אלול, כשכולם עומדים בפני יום הדין של דיני נפשות! של חיים ומוות! ואף אחד לא עצבני, לא מורט שערות זקנו, ולא משנן לעצמו שום טענות של סנגוריה, אלא החיים זורמים כרגיל, והנושאים המדוברים לא נוגעים כלל ליום הדין בקרב ובא.. לכן באתי לכאן, להרגיש מעט אווירה של פחד לפני פסק דין, ומזה ללמוד קל וחומר לפחד הנדרש מאיתנו, כעת בעומדנו לדין בפני מלך מלכי המלכים הקב"ה.

[אור דניאל]

מדרשיית 'שלום לעם' מבשרת ציון

תוכנית מרתקת בהגשת רחל דויטש

שלך הוא

לגעת בנקודת האמת של החיים
לבחור הווה ולבנות עתיד

לשנה טובה ומבטיחה!

דרמה עוצמתית מלווה במסך ומשחק
סיפור חים מטלטל

פולחן חיה

נתכנס אי"ה

ביום שלישי, יז אלול בשעה 20:30
רחוב הארון 50 מבשרת ציון

כניסה חופשית

כניסה חופשית

זסיעה ליום תפילה

בוודע אלול

בציוני קדושים

בטבריה ובמירון

תתקיים אי"ה ביום א, טו' אלול

בין השעות 8:00-21:00

כולל ארוחת צהריים מאולן

קבול לביא

פיוס וקפולס מאקא מאפסיפ

עלבת קודש

קבלת שבת לבנות עשר דקות

אחרי כניסת שבת

ברחוב הארון 55

תהילים לבנות בשבת בשעה

13:15

תהילים לבנים בשעה 14:10

בבית ספר מורשת

לימוד נביאים כתובים

14:45-15:30

הצטרפותכם היא זכות עבורכם

ועבור כל עם ישראל

בס"ד

הרב שמואל פנחס אהרוני

מוהל

מוסמך ע"י הרבנות הראשית לישראל

ובאישור משרד הבריאות

מסי רשיון 875

RABBI SHMUEL PINCAS AHARONY
MOHEL
AUTHORISED BY THE HEAD
RABANUT OF ISRAEL
PERMITTED BY THE HEALTH OFFICE

פלי: 0527195744

פלי: 0527193413

העלון זכות ארגוני קריאת תהילים וקריאת שיר השירים בשבת קודש מוקדשים לכל הישועות לכלל עם::

להצלחה בלימוד התורה, ביראת שמיים ולתשובה שלימה של כל צאצאי ישראל בפרט לכל זרעם וזרע זרעם של עזרא בן רחל ז"ל ונחום נג"ב בן סעידה ז"ל וכל ב"ב וקרוביהם בכלל כל עם".

להצלחת ת"ת וגני 'צילי נועם אורות', ת"ת 'דברי יחזקאל' וחסה"ב תורה ומדע מבשרת ציון להצלחת התורמים ולכל בני ביתם ברוחניות ובגשמיות בכלל כל עם".

לרפואה שלמה של כל חולי עמ"י בפרט- דניאל חיים בן רות, תמר בת נעמה, אפרת בת קרן, ושתתמיד בריאות עמ"י.

לעילוי נשמת כל מתי ישראל בפרט אדיבה פרחת בת רזלה ז"ל, אבנר רפאל בן מגידה ז"ל, שלום חי בן מגידה ז"ל

ברוכים אתם לה'.

יהי רצון מלפניך ה'

אלוקינו ואלוקי אבותינו

שיקוים בנו ובכל זרענו

ובכל ישראל עד עולם

דברי הפסוק:

"ברגע קטן עובתך

וברזומים גדולים אקבצך"

